

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419200034
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419200034.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: E. C., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: X. U., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, t.č. L. nad I., A. XX, v konaní zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, zastúpená: JUDr. Ladislav Magyerka, advokát a G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom B. A. XXX, v konaní zastúpený: JUDr. Gergely Pšenák, advokát, so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 15, o návrhu matky na úpravu práv a povinností, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 11P/1/2019-474 zo dňa 31. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej E. na sumu 110 eur p o t v r d z u j e a v časti, ktorým rozhodol, že zročné výživné je vyrovnané, ako aj vo výroku o trovách konania, rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloleté dieťa: E. C., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matke od 3.1.2019 a otca zaviazal prispievať na jej výživu vo výške 110,- eur mesačne od 3.1.2019, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky s tým, že zročné výživné je vyrovnané (výrok I.). Zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia (výrok II.). Súd prvej inštancie schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom: E. C., nar. XX.X.XXXX, každý párny týždeň v roku, v čase od piatka od 17:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v roku v utorok a vo štvrtok, v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. (výrok III.). Ďalej je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom: - počas Vianočných sviatkov každý rok 25.12. od 10:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod., a od 1.1. nasledujúceho roka, od 10:00 hod. do 2.1. do 18:00 hod., - počas Veľkonočných sviatkov, každý rok od Zeleného štvrtka od 10:00 hod. do Bielej soboty do 18:00 hod., - počas jarných školských prázdnin, každý rok od pondelka od 10:00 hod. do stredy do 18:00 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 1.7. od 10:00 hod. do 15.7. do 18:00 hod., a od 1.8. od 10:00 hod. do 15.8. do 18:00 hod. (výrok IV.). Otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný maloleté dieťa matke v mieste bydliska odovzdať (výrok V.). Matku zaviazal maloleté dieťa na tento styk pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska ho otcovi odovzdať (výrok VI.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

1.2 Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil § 25 ods. 1,2, § 28 ods. 1,2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine. Poukázal na obsah návrhu matky, ktorá sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia. Svoj návrh odôvodnila tým, že v poslednom období sa narušili vzťahy medzi rodičmi a preto sa rozhodla, že sa chce rozísť. Pri tomto

nedorozumení ju začal otec fyzicky napádať, pričom maloletý syn z prvého manželstva ju chcel chrániť a aj toho otec agresívne napadol. Otec maloletej pri tomto konflikte zobral maloletú a uniesol ju do F. k jeho rodičom. Otec odmietal vydať maloleté dieťa matke, pričom maloletá navštevuje škôlku vo L. nad I., má tam aj obvodného lekára a otec nie je schopný zabezpečiť starostlivosť o maloletú. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Okresný súd Nové Zámky uznesením č.k. 11P/1/2019-14 zo dňa 9.1.2019 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/22/2019-115 zo dňa 30.4.2019 rozhodol neodkladným opatrením, ktorým nariadil otcovi povinnosť odovzdať maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa vo výške 30,- eur mesačne od vykonateľnosti uznesenia. Zároveň súd začal konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu: E. C., nar. XX.X.XXXX, podľa § 23 Civilného mimosporového poriadku. Následne uznesením č.k. 11P/1/2019-184 zo dňa 13.6.2019 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 6CoP/34/2019-352, č.k. 6CoPno/3/2019 zo dňa 14.10.2019 rozhodol neodkladným opatrením, ktorým upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Krajský súd v Nitre návrh otca zo dňa 10.9.2019 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.3 Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka. Otec sa s maloletým dieťaťom riadne stretáva podľa nariadeného neodkladného opatrenia. Súd s poukazom na citované ustanovenia Zákona o rodine, zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke, ktorá sa o dieťa riadne stará. Zároveň rozhodol, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia.

1.4 Súd prvej inštancie zaviazal otca na platenie výživného vo výške 110,- eur mesačne od 3.1.2019, odkedy rodičia dieťaťa nežijú spolu. Výdavky na maloleté dieťa, ktoré vyčíslila matka, hlavne čo sa týka oblečenia a stravy súd prvej inštancie považoval za neprimerané veku dieťaťa. Tieto výdavky na dieťa namietal aj otec dieťaťa. Súd preto celkové odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vyčíslil na sumu 212,- eur mesačne. Súd prvej inštancie mal preukázané, že otec dieťaťa je v súčasnej dobe nezamestnaný a nemá príjem, na druhej strane zistil, že otec ukončil pracovný pomer dohodou, teda sa vzdal bez dôležitého dôvodu svojho zamestnania a príjmu. Priemerný mesačný zárobok otca u posledného zamestnávateľa bol 401,- eur, pričom otec pracoval len cez víkendy. S prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, vek, schopnosti a možnosti otca, bol súd toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca, ktorý nemá zdravotné problémy, zamestnať sa aspoň za minimálnu mzdu, prípadne pracovať brigádne. Ak by si otec maloletého dieťaťa aspoň takýmto spôsobom zabezpečil príjem, je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa v sume 110,- eur mesačne bez ohrozenia jeho životného minima. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že prihliadol aj na skutočnosť, že otec prispieva na maloleté dieťa nákupom oblečenia, potravín, hračiek. S maloletým dieťaťom sa riadne stretáva. Zároveň zohľadnil aj príjem matky, ktorý počas sledovaného obdobia bol rôznorodý, matka často menila zamestnania, respektíve pracovala na dohodu. V tejto súvislosti dodal, že matka okrem pravidelného financovania potrieb maloletého dieťaťa sa na jeho výžive podieľa aj osobnou starostlivosťou. Súd prvej inštancie uzavrel, že takto určená vyživovacia povinnosť zo strany otca, spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky a rodinnými prídavkami, ktoré matka poberá, bude primerane pokrývať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

1.5 Súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť otca od 3.1.2019, odkedy rodičia nežijú spolu a matka si podala návrh. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že otec prispieval na výživu dieťaťa výživným podľa neodkladného opatrenia vo výške 30,- eur mesačne. Okrem tohto výživného prispieval na dieťa kúpou oblečenia, hygienických potrieb, hračiek, ovocia, čo mesačne podľa jeho uvedenia vychádzalo na 90,- eur až 100,- eur mesačne. Matka tiež uviedla, že otec prispieval na výživu dieťaťa okrem výživného tak, že kupoval ovocie, sladkosti, oblečenie drogériu aj hračky, podľa nej je to mesačne 40,- eur až 50,- eur. Záverom súd uviedol, že nemal presne vyčíslené plnenie vyživovacej povinnosti nad rámec plateného výživného, je však nesporné, že otec na dieťa pravidelne prispieval. Preto súd prvej inštancie zročné výživné považoval za vyrovnané. Poukázal na skutočnosť, že rodičia sa na pojednávaní dohodli na úprave styku otca s maloletým dieťaťom a uzatvorili dohodu rodičov. Súd túto dohodu schválil, pretože je v prospech a v záujme maloletého dieťaťa a z uvedeného dôvodu túto časť rozsudku ani neodôvodňoval. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2.1 Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku v časti určenia výživného a zročné výživné odvolanie matka maloletej, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že otca zaviazá na platenie vyživovacej povinnosti na maloletú sumou vo výške 180,- eur mesačne a zároveň ho zaviazá uhradiť aj zročné výživné. Vo svojom odvolaní poukázala na skutočnosť, že u otca v priebehu konania neeviduje žiadnu snahu o zlepšenie

jeho mzdových podmienok. Pri existencii množstva pracovných ponúk, má otec množstvo možností zamestnať sa a riadne participovať na výžive maloletej, rovnako ako matka. Skutočnosť, že otec participoval na výžive maloletej nad rámec ním uhrádzanej minimálnej sumy vo výške 30,- eur mesačne aj kúpou hračiek, potravín či iných vecí, tieto skutočnosti boli prezentované len otcom, o ich nákupe nepredložil žiaden relevantný doklad, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že na výžive maloletej participoval minimálne v rozsahu 130,- eur mesačne, aby bolo možné túto sumu započítať do zročného výživného. Pokiaľ otec maloletej niečo kúpil, ona o tom vedomosť nemala, nakoľko maloletej nedovolil nič z uvedených vecí priniesť do jej domácnosti, preto túto finančnú pomoc považuje za bezpredmetnú.

2.2 Matka ďalej v odvolaní poukázala na vyjadrenie otca, podľa ktorého bolo v jeho možnostiach podieľať sa na výžive maloletej sumou vo výške 30,- eur, ktorú posielal k rukám matky a v rámci konečného návrhu navrhol, aby ho súd zaviazal platením výživného mesačne vo výške 70,- eur, pričom otec tiež uviedol, že maloletej nad rámec bežného výživného zabezpečoval nákup vecí vo výške 100,- eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že súd mohol zaviazat' otca na platenie výživného mesačne vo výške 170,- eur. Namietala záver súdu, že ustálil výšku odôvodnených potrieb maloletej vo výške 212,- eur mesačne a otca pritom rozsudkom zaviazal na platenie výživného len vo výške 110,-eur. Zdôraznila, že rodič, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, výživné pre maloleté dieťa vyvažuje 50 %-nou mierou osobnej starostlivosti o dieťa a vo zvyšku vo finančných prostriedkoch.

3. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil. Kolízny opatrovník je toho názoru, že súčasné možnosti a schopnosti umožňujú otcovi maloletého dieťaťa v prípade aktívnejšej snahy v hľadaní si zamestnania platiť určené výživné. Je v schopnostiach a možnostiach otca vzhľadom k jeho veku, praxi a skúsenosti nájsť si akékoľvek vhodné zamestnanie a dosiahnuť tak príjem, z ktorého by bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, ako aj uspokojovať svoje potreby. Kolízny opatrovník je toho názoru, že súd dostatočne prehodnotil schopnosti, možnosti a materiálne zabezpečenie u oboch rodičov, ako aj odôvodnené potreby a záujem maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie správne prihliadol na výdavky matky súvisiace so starostlivosťou o maloleté dieťa a pri určení výšky výživného u otca vychádzal z objektívnych možností a schopností otca. Výživné v súdom určenej výške zodpovedá veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa.

4. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom ako vecne správny potvrdil. Otec vo svojom vyjadrení uviedol, že s námietkami a odvolacím dôvodom matky sa nemôže stotožniť v prvom rade s poukazom na potreby maloletého dieťaťa vo vzťahu k určenej výške výživného a v druhom rade vzhľadom k osobným majetkovým pomerom otca. Napriek skutočnosti, že bez súdneho rozhodnutia matka neumožnila styk otca s maloletým dieťaťom nad rámec styku určeného v neodkladnom opatrení, otec nad rámec určeného výživného prispieval na výživu maloletej aj pravidelným nákupom, čo preukázal aj súdu predložením dokladov o nákupoch a takisto fotodokumentáciou.

5. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka a otca sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá s vyjadrením kolízneho opatrovníka nesúhlasila. Uviedla, že otec si v súčasnosti neplní vyživovaciu povinnosť riadne, nakoľko voči nemu matka eviduje nedoplatok na výživnom vo výške 80,- eur, pričom výživné matke nie je poukazované včas. V niektoré mesiace otec uhradil výživné na maloletú Lilianu až v nasledujúcom mesiaci. F. začala v škôlke navštevovať krúžok, náklady na tento krúžok sú 10,- eur mesačne. Vo vzťahu k osobným a majetkovým pomerom otca matka uviedla, že v súčasnosti by mal byť otec maloletej zamestnaný, ako on sám uviedol pri odovzdávaní maloletej. Matka predpokladá, že majetkové pomery otca sa zlepšili. Aj s prihliadnutím na tieto skutočnosti, ktoré síce nastali až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, matka je toho názoru, že sú dané možnosti a schopnosti otca prispievať na výživu maloletej sumou 180,- eur mesačne s prihliadnutím na prioritu vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu pred ostatnými výdavkami rodičov. Otec maloletej sa vzdal výhodne plateného zamestnania v G., kde zarobil len za dva odpracované dni sumu vo výške 401,82 eura.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 110 eur je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť a vo výroku, ktorým súd neurčil zročné výživné, ako aj vo výroku o

trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojich detí dokázali uspokojovať všetky ich základné životné potreby, t. j. nielen fyzické potreby ale aj potreby duševné. Vo všeobecnosti možno za opodstatnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať nielen náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ale aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami.

8. Podaným odvolaním matka dieťaťa napadla len výrok I. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil otcovi dieťaťa výživné vo výške 110 eur a zároveň zročné výživné považoval za vyrovnané. Odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa v sume 110 eur, preto nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke.

9. Na doplnenie dôvodov odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne vychádzal z posledného príjmu otca (priemerne vo výške 401,82 eura), pretože otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal svojho zamestnania. Zároveň však zohľadnil príjem matky, ktorej priemerný čistý mesačný príjem u posledného zamestnávateľa mal byť cca 600 eur mesačne. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že maloleté dieťa v čase rozhodovania súdu prvej inštancie malo len 5 rokov, pričom súd pri rozhodovaní o výške výživného zohľadňuje aj odôvodnené potreby dieťaťa. V danom prípade súd prvej inštancie správne zohľadnil pomery na strane otca a matky dieťaťa v nadväznosti na odôvodnené výdavky dieťaťa. Odvolací súd je toho názoru, že výživné zo strany otca v sume 110 eur spolu s prídavkami na dieťa vo výške 25,50 eura a výživným zo strany matky v sume 60 eur pokryje všetky náklady na maloleté dieťa. Súd prvej inštancie do sumy 212 eur ako výdavkov maloletého dieťaťa zahrnul aj sumu 40 eur na bývanie, ktorá suma však v celkovej výške 100-120 eur bola zahrnutá do nákladov matky na bývanie. Je potrebné zároveň poukázať na skutočnosť, že dieťa je v súčasnosti len v predškolskom veku a je nesporné, že rastom dieťaťa sa náklady na jeho výživu budú zvyšovať a preto je potrebné ponechať aj priestor na ďalšie zvyšovanie vyživovacej povinnosti. Rodičia dieťaťa si musia byť vedomí, že ich vyživovacia povinnosť nebude po celú dobu rovnaká.

10. Odvolací súd tiež dodáva, že obaja rodičia sú povinní podieľať sa na vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, pričom súčasťou vyživovacej povinnosti je aj osobná starostlivosť o maloleté deti. Je nesporné, že danom prípade je to práve matka, ktorá sa o maloletú dcéru osobne stará, preto v jej prípade je do príspevku na výživu dieťaťa zahrnutá aj jej osobná starostlivosť, ktorá nie je zanedbateľná. Nemožno preto súhlasiť s odvolacou námietkou matky, že súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného vôbec nezohľadnil jej osobnú starostlivosť o dieťa. V ďalšom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol pri určovaní vyživovacej povinnosti otca. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil v napadnutom výroku, ktorým súd určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú vo výške 110 eur.

11. V časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie určil, že zročné výživné je vyrovnané, považoval odvolací súd odvolanie matky za dôvodné. Matka namietala skutočnosť, že otec participoval na výžive maloletej nad rámec ním uhrádzanej sumy 30,- eur mesačne aj kúpou hračiek, potravín či iných vecí v sume 100 eur mesačne, pretože o ich nákupe nepredložil žiaden relevantný doklad. V tomto smere odvolací súd poukazuje na výpoveď samotnej matky, ktorá na pojednávaní (dňa 10.9.2019 a 31.07.2020) jednoznačne uviedla, že otec dieťaťa kupuje ovocie, sladkosti, hračky, aj drogériu, a to v sume 40-50 eur mesačne. Otec naopak uvádzal, že tieto nákupy sú v hodnote cca 100 eur mesačne. Zo žiadnej výpovede však nevyplýva, či matka súhlasila, že otec bude na výživu dieťaťa prispievať nielen finančne, teda sumou 30 eur mesačne (určenú neodkladným opatrením), ale aj vo forme nákupov vecí potrebných pre maloletú a či tieto veci skutočne otec odovzdal matke maloletého dieťaťa. Ak sa matka s otcom

takto dohodla, je potrebné, aby súd prvej inštancie ustálil presnú výšku poskytnutého výživného zo strany otca za dané obdobie tak, aby bolo možné presne vypočítať aké je zostávajúce zročné výživné. Už z predchádzajúcich výpovedí je totiž zrejmé, že otec a matka maloletého dieťaťa sa nezhodli na výške mesačných nákupov pre maloletú. V prípade, že sa matka s otcom nedohodla na uvedenej forme platenia výživného, je možné zohľadniť iba kúpu tých vecí, ktoré reálne dieťa potrebovalo a otec vie vydokladovať hodnotu zakúpených vecí. V neposlednom rade je potrebné, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal s tvrdením matky, že pokiaľ otec maloletej niečo kúpil, túto finančnú pomoc považovala za bezpredmetnú, pretože maloletej nedovolil nič z uvedených vecí priniesť do jej domácnosti.

12. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie v konaní neustálil v akej výške prispieval otec na maloleté dieťa v období od 03.01.2019 až do vydania rozhodnutia, čo nakoniec aj sám uvádza v napadnutom rozsudku (bod 26). Nestačí len konštatovanie, že je nesporné, že otec na dieťa prispieval, a to bez uvedenia konkrétnej výšky akou sa podieľal na výžive svojej dcéry. Bez toho, aby súd ustálil konkrétnu výšku príspevku na výživu dieťaťa, nie je možné, aby zistil, či na strane otca vzniklo zročné výživné alebo nie. Z uvedených dôvodov je potom rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nepreskúmateľné.

13. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým určil, že zročné výživné je vyrovnané, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec znovu prejedná a vykoná dokazovanie na dôsledné zistenie výšky zročného výživného a opätovne rozhodne. Zároveň súd rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP). Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo dostatočne presvedčivé a tým aj preskúmateľné (§ 220 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).